

بسم الله الرحمن الرحيم

۱۳۹۵/۰۸/۲۳

فضیلت پیاده روی برای زیارت امام حسین (سلام الله علیه)

اعوذ بالله من الشیطان الرجیم بسم الله الرحمن الرحیم و به نستعین و هو خیر ناصر و معین الحمد لله و الصلاة علی رسول الله و علی آله آل الله لا سیما علی مولانا بقیة الله و اللعن الدائم علی أعدائهم أعداء الله الی یوم لقاء الله ما با توجه به اینکه امروز و فردا بیشتر درس نداریم، بعضی از دوستان اصرار داشتند به برخی از شبهاتی که امروز در رابطه با زیارت امام حسین (علیه السلام) مطرح است اشاره‌ای بشود.

یکی از شبهاتی که الان در ماهواره‌ها و سایت‌های وهابی مطرح می‌شود، بدعت بودن راهپیمایی برای زیارت امام حسین (علیه السلام) است. این افراد ادعا می‌کنند که این کار بدعت و خلاف شرع است!

برای این افراد قابل تحمل نیست که مشاهده کنند یک مرتبه بیست و پنج میلیون جمعیت از سراسر دنیا اعم از شیعه، سنی، مسیحی و دیگر ادیان برای پیاده‌روی می‌آیند و به عشق امام حسین (علیه السلام) نود و پنج کیلومتر پیاده راه می‌روند!

ما روایات متعددی در مشروعیت پیاده روی و پیاده رفتن در زیارت امام حسین (علیه السلام) داریم که من به برخی از این روایات اشاره می‌کنم.

روایت اول: مرحوم «ابن قولویه» متوفای ۳۶۷ هجری، روایتی از امام صادق (علیه السلام) نقل می‌کند که آن حضرت به «علی بن میمون» فرمودند:

«یا علی زُرِ الْحُسَیْنِ وَ لَا تَدْعُهُ»

ای علی امام حسین را زیارت کن و هرگز رها نکن،

«قَالَ قُلْتُ مَا لِمَنْ أَتَاهُ مِنَ الثُّوَابِ»

علی بن میمون گفت: زیارت امام حسین چه پاداشی دارد؟

«قَالَ مَنْ أَتَاهُ مَا شِئاً كَتَبَ اللَّهُ لَهُ بِكُلِّ خُطْوَةٍ حَسَنَةً وَ مَحَا عَنْهُ سَيِّئَةً وَ رَفَعَ لَهُ دَرَجَةً»

حضرت فرمود: هرکسی پیاده به زیارت قبر امام حسین برود، برای هر قدمی که برمی‌دارد خدا یک پاداشی می‌دهد و گناهی از او پاک می‌کند و مقام او را بالا می‌برد.

کامل الزیارات، نویسنده: ابن قولویه، جعفر بن محمد، محقق / مصحح: امینی، عبد الحسین، ص ۱۳۳، ح ۶

اگر آقایان برای مشروعیت پیاده‌روی دنبال مدرکی می‌گردند، کتاب «کامل الزیارات» اثر ابن قولویه را ملاحظه کنند. با توجه به فرمایشی که ایشان در اول کتابشان دارند، تمام روایات و روات آن هم ثقه هستند.

روایت دوم: «ابو صامت» می‌گوید: از امام صادق (علیه السلام) شنیدم که فرمودند:

«مَنْ أَتَى قَبْرَ الْحُسَيْنِ مَا شِئاً كَتَبَ اللَّهُ لَهُ بِكُلِّ خُطْوَةٍ أَلْفَ حَسَنَةٍ وَ مَحَا عَنْهُ أَلْفَ سَيِّئَةٍ وَ رَفَعَ لَهُ أَلْفَ دَرَجَةٍ»

هرکسی پیاده به قبر امام حسین (علیه السلام) برود، خداوند برای هر قدمی که برمی‌دارد هزار حسنه می‌نویسد و هزار گناه از او پاک می‌کند و هزار درجه به او می‌دهد.

کامل الزیارات، نویسنده: ابن قولویه، جعفر بن محمد، محقق / مصحح: امینی، عبد الحسین، ص ۱۳۳، ح ۴

این مطلب دیگر واضح و روشن است؛ اگر این آقایان به دنبال مدرک و دلیل می‌گردند به این روایات توجه کنند.

ما در روایات زیارات ائمه (علیهم السلام) از این اختلاف تعبیر، زیاد داریم. مثلاً در زیارت امام رضا (علیه السلام) وارد شده است که هرکسی به زیارت امام رضا بیاید، خداوند عالم ثواب یک حج و یک عمره به او می‌دهد.

در روایت بعدی در همان روایت وارد شده است که زیارت ده حج و ده عمره به او می‌دهد، یا هفتاد حج و عمره به او می‌دهد، و یا هزار حج و عمره به او می‌دهد، و یا هفتاد هزار حج و عمره به او می‌دهد!

این تعبیر مختلفی که در روایات مطرح می‌شود و این تفاوت پاداش‌ها، به تفاوت اخلاصی که زائر دارد و زحمات و مشکلاتی که زائر تحمل می‌کند، بستگی دارد. یک مرتبه با هواپیما از اینجا تا نجف می‌رود و از آنجا هم سوار وَن آمریکایی می‌شود و در آنجا هم بهترین هتل و بهترین پذیرایی را دارد!

سفر این شخص متفاوت است با سفر شخصی که از اهواز پیاده راه افتاده است و نزدیک ۶۰۰ یا ۷۰۰ کیلومتر را در یک ماه پیاده می‌رود و در طول مسیر سرماخوردگی دارد، خستگی دارد، تاول زدن پا دارد و سرما و گرما هم دارد!

قطعاً قدمی که این شخص برمی‌دارد با قدمی که آن شخص با هواپیما به کربلا رفته است و در آنجا هم در بهترین هتل سکونت دارد و به اندازه دو یا سه دقیقه به حرم امام حسین می‌رود و برمی‌گردد؛ زمین تا آسمان تفاوت دارد.

و اگر بخواهیم از نظر اخلاص در نظر بگیریم فرض کنید که شخصی دلش تنگ شده است و می‌گوید که همه رفتند کربلا و ما هم برویم، اما یک مرتبه خالص برای رضای خدا می‌رود. همان طوری که در نماز نیت می‌کند که «قربة إلى الله» نماز می‌خوانم، با همین نیت هم به زیارت امام حسین می‌رود.

یا فرض کنید که شخصی یک مرتبه نیت می‌کند که خدایا من به زیارت امام حسین (علیه السلام) می‌روم و ثواب آن را به پدر و مادرم هدیه می‌کنم؛ اما یک مرتبه نیت می‌کند که من به زیارت امام حسین (علیه السلام) می‌روم و ثواب آن را به روح مطهر صدیقه طاهره (سلام الله علیها) هدیه می‌کنم!

رمز ماندگاری و جاودانگی «مفاتیح الجنان»!

من در یکی از این سفرها در حج با مرحوم آقای «محدث زاده» پسر مرحوم «شیخ عباس قمی» هم اتاق بودم. مرحوم «محدث قمی» کتاب‌های زیادی نوشته است. از جمله کتاب «مفاتیح الجنان». و افرادی مثل «شیخ طوسی» و دیگران هم کتاب دعا زیاد نوشتند، اما هیچ کتابی جای «مفاتیح الجنان» را نگرفته است؛ حتی در بسیاری از منازل قرآن وجود ندارد، اما کتاب مفاتیح الجنان وجود دارد.

من از ایشان سؤال کردم دلیل جایگاه بلند کتاب «مفاتیح الجنان» چیست؟ ایشان گفت: اتفاقاً من یک روزی همین سؤال را از پدرم پرسیدم، پدرم گفت: "از لحظه اولی که تصمیم گرفتم «مفاتیح الجنان» را بنویسم، گفتم: خدایا اگر ثوابی برای این کتاب من هست، ثوابش را از ابتدا به روح پاک صدیقه طاهره هدیه می‌کنم و هرکسی هم از این کتاب استفاده می‌کند، و ثوابی برای من مقرر می‌شود، ثواب آن را هم به روح حضرت فاطمه زهرا (سلام الله علیها) هدیه کردم!"

این جایگاه بلند «مفاتیح الجنان» به برکت اخلاص این شخص و اهدای ثواب آن به روح مطهر حضرت فاطمه زهرا (سلام الله علیها) است. لذا می‌بینیم که مسلمانان در داخل و خارج از کشور و یا در مسافرت‌ها اگر قرآن هم با خود به همراه نداشته باشند، مفاتیح الجنان با خود همراه دارند.

سؤال: آیا پیاده به زیارت رفتن موضوعیت دارد؟

پاسخ: بله اصل پیاده رفتن برای زیارت موضوعیت دارد. در رابطه با امام سجاد (علیه السلام) وارد شده است که چند بار «ماشیا» به زیارت مکه مکرمه رفتند. اصلاً کلمه «مشی» در روایات ائمه طاهرین (علیهم السلام) موضوعیت دارد؛ چه به زیارت مکه مکرمه برود، چه به زیارت پیغمبر اکرم برود، و چه به زیارت امیرالمؤمنین برود!

ما در مورد پیاده روی برای زیارت قبر امیرالمؤمنین علی (علیه السلام) روایت داریم؛ اصلاً خود «مشی» موضوعیت دارد. حتی روایاتی در مورد امام حسن مجتبی (علیه السلام) وارد شده است که با اینکه مرکب داشتند، اما پیاده می رفتند. لذا فرمودند: «افضل الاعمال أحمرها»!

دوستان توجه داشته باشند که مرحوم «آية العظمى خوئی» بر «وثاقت راوی لوقوعه فی اسانید کامل الزیارات» استدلال می کند. یعنی روایت موجود در کامل الزیارات مورد وثوق ایشان بوده. در چاپ اخیر کتاب «معجم رجال الحدیث» هم این مطلب وجود دارد. البته قرائتی وجود دارد که می توان حسن حال روایت کتاب «کامل الزیارات» را از آن استفاده کرد.

نکته دیگر این است که بین حسن حال یا وثاقت روایت و صحت روایت تفاوت وجود دارد؛ ما در این زمینه زیارت با پای پیاده، حدود دوازده روایت داریم. اگر تک تک این روایات هم ضعیف باشد، قاعده ای داریم که متفق علیه نزد شیعه است که اگر در یک موضوع سه روایت یا بیشتر داشته باشیم؛ روایت مستفیض است و روایت مستفیض هم حجت است. آقای «خوئی» هم بارها در کتب فقهی خودشان بیان کرده اند: «الروایات فی الباب مستفیضة یغنینا عن البحث فی السند»!!

ما حدود دوازده روایت تنها در رابطه با زیارت امام حسین (علیه السلام) داریم؛ اگر ما بخواهیم روایات زیارت ائمه طاهرین را استخراج کنیم، در حد متواتر می شود. در این صورت بالای صد روایت در مورد زیارت قبور ائمه طاهرین (علیه السلام) به صورت «ماشیا» بیان شده است.

روایت سوم؛ بازهم در روایت دیگری در کتاب «کامل الزیارات» وارد شده است:

«مَنْ أَتَى قَبْرَ الْحُسَيْنِ مَاشِياً كَتَبَ اللَّهُ لَهُ بِكُلِّ خُطْوَةٍ وَ بِكُلِّ قَدَمٍ يَرْفَعُهَا وَ يَضَعُهَا عِثْقَ رَقَبَةٍ مِنْ وُلْدِ

إِسْمَاعِيلَ»

هرکسی پیاده به زیارت امام حسین (علیه السلام) برود، هر قدمی که می‌گذارد و هر قدمی که برمی‌دارد، خداوند عالم پاداش آزاد کردن یک بنده به او می‌دهد.

کامل الزیارات، نویسنده: ابن قولویه، جعفر بن محمد، محقق / مصحح: امینی، عبد الحسین، ص ۱۳۴، ح ۹

کاملاً مشخص است که «مشی» در اینجا موضوعیت دارد. در این روایت وارد شده است خداوند متعال به خاطر هر قدمی که می‌گذارد یک پاداش و به خاطر هر قدمی که برمی‌دارد یک پاداش به او می‌دهد؛ یعنی خداوند متعال برای هر یک قدم دو پاداش به او می‌دهد.

روایت چهارم؛ از «شیخ صدوق» نقل شده است. از «حسن بن ثویر بن ابی فاخته» نقل شده است:

«يَا حُسَيْنُ إِنَّهُ مِنْ خَرَجٍ مِنْ مَنْزِلِهِ يَرِيدُ زِيَارَةَ قَبْرِ الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ إِنْ كَانَ مَاشِياً كَتَبَ لَهُ بِكُلِّ خُطْوَةٍ

حَسَنَةً وَ مُجِيَ عَنْهُ سَيِّئَةٌ»

ای حسین هرکسی به قصد زیارت امام حسین (علیه السلام) از منزل خارج شود، اگر زیارت به صورت پیاده باشد خداوند عالم به اندازه تمام قدم‌هایی که برمی‌دارد به او حسنه می‌دهد و گناهان او را پاک می‌کند.

ثواب الأعمال و عقاب الأعمال، نویسنده: ابن بابویه، محمد بن علی، ص ۹۱

روایت پنجم؛ از «ابن قولویه» است از «سدیر صیرفی» که از اصحاب ویژه اهل بیت عصمت و طهارت (علیهم

السلام) است، نقل شده است. او می‌گوید:

«كُنَّا عِنْدَ أَبِي جَعْفَرٍ فَذَكَرَ فِتْيَ قَبْرِ الْحُسَيْنِ فَقَالَ لَهُ أَبُو جَعْفَرٍ مَا أَتَاهُ عَبْدٌ فَخَطَا خُطْوَةً إِلَّا كَتَبَ اللَّهُ لَهُ حَسَنَةً وَحَطَّ عَنْهُ سَيِّئَةٌ»

نزد امام باقر (علیه السلام) بودیم که جوانی اسم قبر امام حسین را به زبان آورد. حضرت فرمودند: هیچ بنده‌ای نیست که به زیارت امام حسین برود و قدمی بردارد، الا اینکه خداوند متعال به او حسنه بدهد و گناهان او را پاک کند.

کامل الزیارات، نویسنده: ابن قولویه، جعفر بن محمد، محقق / مصحح: امینی، عبد الحسین، ص ۱۳۴، ح ۷

روایت ششم؛ بازهم در کتاب «کامل الزیارات» از «أبان بن تغلب» کسی که حکم اجتهاد از امام صادق (علیه السلام) دارد، نقل شده است:

«مَنْ زَارَ الْحُسَيْنَ كَتَبَ اللَّهُ لَهُ بِكُلِّ خُطْوَةٍ حَسَنَةً وَمَا عَنْهُ بِكُلِّ خُطْوَةٍ سَيِّئَةٌ»

کامل الزیارات، نویسنده: ابن قولویه، جعفر بن محمد، محقق / مصحح: امینی، عبد الحسین، ص ۳۳۱، ح ۸

کلمه «خُطْوَةٌ» به کسی که سوار بر اسب و ماشین و هواپیما شود، صدق نمی‌کند؛ گرچه از همین منزل حرکت می‌کند تا سوار ماشین شود، این «خُطْوَةٌ» ارزشمند است.

در بعضی از روایات وارد شده است که اگر زائر امام حسین سوار بر مرکبی هم بشود، هر قدمی که مرکب برمی‌دارد، برای زائر ثواب نوشته می‌شود. او دیگر ثواب خود را دارد، اما کسی که «ماشیا» می‌رود «بِکُلِّ خُطْوَةٍ خَطَاهَا» دارد.

روایت هفتم؛ در همین کتاب «کامل الزیارات» وارد شده است:

«مَنْ زَارَ الْحُسَيْنَ مِنْ شَيْعَتِنَا لَمْ يَرْجِعْ حَتَّى يُعْفَرَ لَهُ كُلُّ ذَنْبٍ - وَ يَكْتَبَ لَهُ بِكُلِّ خُطْوَةٍ خَطَاهَا وَ كُلِّ يَدٍ

رَفَعْتَهَا ذَابَتْهُ أَلْفُ حَسَنَةٍ وَ مُجِي عَنْهُ أَلْفُ سَيِّئَةٍ - وَ تُرْفَعُ لَهُ أَلْفُ دَرَجَةٍ»

کسی که به زیارت امام حسین (علیه السلام) می‌رود، قبل از آنکه برگردد تمام گناهانش بخشیده می‌شود، هر قدمی که مرکبش برمی‌دارد خداوند عالم هزار حسنه برای او می‌نویسد و هزار گناه از او می‌بخشد و هزاران درجه برای او می‌نویسد.

کامل الزیارات، نویسنده: ابن قولویه، جعفر بن محمد، محقق / مصحح: امینی، عبد الحسین، ص ۱۳۴، ح ۸

روایت هشتم؛ وارد شده است:

«مَنْ زَارَ الْحُسَيْنَ مُحْتَسِبًا لَا أَشْرًا وَلَا بَطْرًا وَلَا رِيَاءً وَلَا سُمْعَةً مُحَصَّثٌ عَنْهُ ذُنُوبُهُ كَمَا يَمْحُصُ الثُّوبُ بِالْمَاءِ»

کسی که محتسبا و بدون ریا و عجب و فخرفروشی به زیارت امام حسین برود، گناهانش ریخته می‌شود، همانطور که آب، لباس آلوده را پاک می‌کند.

«فَلَا يَبْقَى عَلَيْهِ ذَنْسٌ»

همانطور که لباس کثیف نمی‌ماند، برای زائر امام حسین گناهی نمی‌ماند.

«وَيَكْتَبُ لَهُ بِكُلِّ خُطْوَةٍ حِجَّةٌ وَ كُلُّ مَا رَفَعَ قَدَمًا عُمْرَةٌ»

برای هر قدمی که می‌گذارد یک حج و هر قدمی که برمی‌دارد یک عمره برای او می‌نویسد.

کامل الزیارات، نویسنده: ابن قولویه، جعفر بن محمد، محقق / مصحح: امینی، عبد الحسین، ص ۱۴۴، ح ۱

«مُحْتَسِبًا» خیلی دقیق است؛ یعنی خالص برای رضای خدا و نه به حساب ثواب و خودنمایی باشد.

روایت نهم؛ از «شیخ صدوق» نقل شده است که می‌گوید:

«إِنَّ الرَّجُلَ لَيَخْرُجُ إِلَى قَبْرِ الْحُسَيْنِ فَلَهُ إِذَا خَرَجَ مِنْ أَهْلِهِ بِأَوَّلِ خُطْوَةٍ مَغْفِرَةٌ لِدُنُوبِهِ»

کسی که به قصد زیارت امام حسین از خانواده‌اش خداحافظی می‌کند، به خاطر هر قدمی که برمی‌دارد گناهایش بخشیده می‌شود.

«ثُمَّ لَمْ يَزَلْ يَقْدُسُ بِكُلِّ خُطْوَةٍ حَتَّى يَأْتِيَهُ»

به خاطر هر قدمی که برمی‌دارد برای او قداست و پاکی می‌آید تا کنار قبر امام حسین می‌آید.

«فَإِذَا أَتَاهُ نَجَاهُ اللَّهُ فَقَالَ عَبْدِي سَلْنِي أُعْطِكَ»

خداوند عالم او را صدا می‌کند و ندا می‌کند از من بخواه که به تو بدهم.

ثواب الأعمال و عقاب الأعمال، نویسنده: ابن بابویه، محمد بن علی، ص ۹۱، باب ثواب من زار قبر الحسين

در روایات متعدد و بالاتر از مستفیض داریم که خداوند عالم برای امام حسین (علیه السلام) فضیلتی قرار داده است که حتی برای پدر بزرگوارش امیرالمؤمنین علی (علیه السلام) و پیغمبر اکرم هم قرار نداده است: «جعل الله الشفاء في تربته!» خوردن تربت قبر پیغمبر اکرم نه تنها جایز نیست، بلکه حرام است و خوردن تربت قبر امیرالمؤمنین علی (علیه السلام) حرام است. این در حالی است که خداوند متعال تربت امام حسین (علیه السلام) را شفا قرار داده است.

«الإجابة تحت قبته!» امام هادی (علیه السلام) در مدینه بیمار می‌شوند و بیماری ایشان طول می‌کشد. یکی از اصحاب به نام «هاشم» نزد حضرت می‌آید و امام هادی (علیه السلام) به ایشان سفارش می‌کند که کربلا برو و تحت قبه برایم دعا کن.

او زمانی که از مدینه بیرون می‌آمد، به یکی از دوستانش برخورد می‌کند. دوستش از او پرسید: کجا می‌روی؟ گفت: کربلا! پرسید: برای چه؟ گفت: بروم برای امام هادی (علیه السلام) دعا کنم. دوستش او را مسخره کرد و گفت: تو می‌خواهی بروی برای حجت خدا دعا کنی؟!!

او مقداری با خود فکر کرد و با خود گفت: امام هادی (علیه السلام) حجت الهی و واسطه فیض الهی است. اگر ما دعا کنیم، به واسطه این بزرگواران دعای ما به اجابت می‌رسد. او با خود گفت که من چقدر آدم بی‌توجهی بودم و خلاف ادب است که برای ایشان دعا کنم.

او برگشت و گفت: یابن رسول الله! من را سر کار گذاشته‌اید؟! امام هادی (علیه السلام) فرمودند: درست است که من حجت خدا هستم، اما خداوند عالم برای جدم حسین به جهت جانبازی و فداکاری اش سه ویژگی قرار داده است؛ امامت را در نسل او، شفا را در تربت او و اجابت را تحت قبه او قرار داده است!

دوستان توجه دارند که در منابع اهل سنت هم روایاتی مبنی بر زیارت قبر امام حسین (علیه السلام) الی ماشاءالله وجود دارد. به علاوه، در قرآن کریم وارد شده است:

(قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَى)

بگو من از شما در برابر رسالتم مزدی طلب نمی‌کنم به جز مودت نسبت به اقرباء،

سوره شوری (۴۲): آیه ۲۳

آیا همین آیه مشروعیت زیارت قبر امام حسین (علیه السلام) را اثبات نمی‌کند؟! آیا زیارت «ماشیا» از روی محبت به امام حسین؛ (الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَى) هست یا نه؟! ما اصلاً کاری به روایات هم نداریم، زیارت ماشیاً، از مصداق این آیه قرآن است.

یکی از وهابیون می‌گفت: "«ابن تیمیه» گفته است که توسل شرک و حرام است، اگر پیغمبر اکرم هم از قبر زنده شود و خلاف این را بگوید، ما قبول نمی‌کنیم!!" زمانی که این منطق وجود داشته باشد، ما تنها در برابر آنها می‌گوییم:

(قُلْ مُوتُوا بِغَيْظِكُمْ)

بگو از خشم خود بمیرید،

سوره آل عمران (۳): آیه ۱۱۹

اما یک وقت است که کسی وجود دارد که القاء شبهه می‌کند و اذهان جوانان شیعه را هم متزلزل می‌کند و جوانان اهل سنت را نسبت به این قضیه سرد می‌کند. ما در برابر آنان می‌گوییم: اگر ما شیعیان به آنجا می‌رویم، اقوال ائمه معصومین برای ما حجت است؛ همان طوری که اقوال نبی گرامی اسلام برای ما حجت است. حال شما می‌خواهید عمل کنید یا عمل نکنید، به ما ارتباطی ندارد. ما برای خودمان ادله و روایات متعددی داریم!

اهل سنت روایاتی در حد متواتر دارند که پیغمبر اکرم فرمودند: «مَنْ زَارَنِي بَعْدَ مَمَاتِي، فَكَأَنَّما زَارَنِي فِي حَيَاتِي»؛ یا فرمود: «مَنْ زَارَنِي بَعْدَ وَفَاتِي وَجَبَتْ لَهُ شَفَاعَتِي»؛ اما وهابیت مطلقاً می‌گویند: "رفتن به زیارت قبر پیغمبر اکرم حرام و بدعت است!!" آن‌ها معتقدند که زیارت قبر پیغمبر اکرم شرک است؛ ما با این افراد چکار کنیم؟!

اگر خود پیغمبر اکرم هم از قبر زنده شود و به زیارت قبر امام حسین (علیه السلام) برود، این افراد قبول نمی‌کنند. قرآن کریم درباره این افراد می‌فرماید:

(وَلَوْ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ كِتَابًا فِي قِرْطَابٍ فَلَمَسُوهُ بِأَيْدِيهِمْ لَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ)

و اگر نازل می‌کردیم بر تو مکتوبی در کاغذی به طوری که قوم تو با دست خود آن را لمس می‌کردند باز هم کسانی که کافر شدند می‌گفتند این نیست مگر سحری آشکار،

سوره انعام (۶): آیه ۷

چرا؟ زیرا:

(حَتَّمَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَ عَلَى سَمْعِهِمْ وَ عَلَى أَبْصَارِهِمْ غِشَاوَةً)

خدا بر دل‌هاشان مهر زده و بر گوش و چشم‌هاشان پرده‌ایست،

سوره بقره (۲): آیه ۷

در هر صورت در مورد اینکه خود رسول گرامی اسلام به زیارت قبور می‌رفته است روایات صحیح داریم. همچنین ابوبکر و عمر و عثمان به زیارت قبور می‌رفتند، «عبدالله بن عمر» به زیارت قبور می‌رفت. حضرت صدیقه طاهره (سلام الله علیها) به زیارت قبور می‌رفتند، عایشه از مدینه به مکه برای زیارت قبر برادرش «عبدالرحمن» می‌رفت.

در این زمینه روایات متعددی وارد شده است و یکی یا دو مورد نیست. اهل سنت ده‌ها روایت در مورد رفتن به زیارت قبور دارند. عایشه از مدینه راه می‌افتد و می‌گوید: "من می‌خواهم به زیارت برادرم «عبدالرحمن» بروم!" عزیزان قدر مباحثی که پیرامون مسئله صحابه مطرح می‌کنیم را بدانید؛ زیرا کسی تاکنون این مباحث را به این صورت مطرح نکرده است. شما مشاهده کنید روایاتی که ما آوردیم در هیچ سایتی مشاهده نمی‌کنید که به این صورت دسته بندی شده باشد.

ما با توجه به شبهاتی که این افراد می‌آورند، می‌بینیم که ائمه طاهرین (علیه السلام) چیزی را فروگذار نکردند. در روایتی از امام صادق (علیه السلام) وارد شده است شبهاتی که نواصب مطرح می‌کنند، آن کسانی که از کلام ما برای جواب این افراد استفاده می‌کنند، خداوند عالم به آن‌ها پاداشی می‌دهد که ارزش آن از ثروت تمام زمین بالاتر است!

این شبهه پیاده روی اربعین برای زیارت امام حسین، تا به حال نبوده است؛ شاید اگر شما دو سال قبل از بنده سؤال می‌کردید، من به شما می‌گفتم که اصلاً نمی‌دانم که روایاتی در رابطه با «ماشیا» داریم یا نداریم؛ اما زمانی که این افراد شبهه مطرح می‌کنند، آدم بلافاصله مراجعه می‌کند و مطالب را می‌یابد!

من به دوستان توصیه می‌کنم که ما باید روش پاسخگویی را یاد بگیریم؛ نه پاسخ به شبهات! باید روش در دست ما باشد. الآن شما به تمام سایت‌ها و کتاب‌هایی که بزرگواران ما نوشته‌اند مراجعه کنید، نمی‌توانید یک فصلی بیابید که در مورد زیارت قبر امام حسین (علیه السلام) به صورت پیاده مطالبی بیان کرده باشد. اگر هم وجود داشته باشد، نمودی نداشته است.

اما زمانی که این افراد شبهاتی را مطرح می‌کنند؛ عدو شود سبب خیر اگر خدا خواهد! زمانی که شبهه وارد می‌شود و ما به این روایات مراجعه می‌کنیم، لذت می‌بریم. ائمه طاهرين (علیهم السلام) هزار و چهارصد سال قبل به این فکر بودند که بعد از هزار و چهارصد سال یک افراد بی‌بندوباری می‌آیند و شیعیان ما را به جهت رفتن به زیارت مسخره می‌کنند!! ائمه طاهرين (علیهم السلام) این روایات را مطرح فرمودند تا ما با این روایات مشت محکمی به دهان این افراد بزنیم.

به عنوان مثال مشاهده کنید که روایات متعددی وجود دارد مبنی بر اینکه «حزینا»، «مکروبا» و «مُغبرا» به زیارت قبر امام حسین (علیه السلام) بروید. کسی که با ماشین و هواپیما می‌رود که غباری بر روی او نمی‌نشیند؛ غبار مخصوص کسی است که پیاده به زیارت امام حسین (علیه السلام) می‌رود و گرد و غبار راه بر روی او می‌نشیند.

ما چندین روایت داریم مبنی بر اینکه کسی که با لباس و وضع آشفته به آنجا می‌رسد و عطشان هم هست، خداوند عالم چه پاداشی به او می‌دهد.

بنابراین شبهات این افراد هیچگونه ارزشی ندارد، ائمه طاهرین (علیهم السلام) هم در این موارد روایاتی فرموده‌اند.

اگر من فرصت داشته باشم فردا روایاتی در مورد سیره ائمه طاهرین (علیهم السلام) برای زیارت قبر امیرالمؤمنین و زیارت قبر امام حسین (علیه السلام) بیان خواهم کرد.

نکته دیگر این است که زیارت «ماشیا» در تمام سال مطلوب خداوند متعال است. در حقیقت قضیه پیاده‌روی اربعین مانور آمادگی مردم برای ظهور حضرت ولی عصر (ارواحنا له الفداء) است؛ مسئله زیارت قبر امام حسین (علیه السلام) نیست.

در حقیقت همایش پیاده‌روی اربعین قدرت‌نمایی شیعه در عصر حاضر است. شما در هیچ کجای عالم در طول تاریخ از اول خلقت حضرت آدم تا الآن، چنین همایشی که بیست و پنج میلیون نفر در آن شرکت کنند و از بینی یک نفر هم خون نیاید، سراغ ندارید!

والسلام علیکم ورحمة الله و برکاته